Mezhep Mutaassıplarının Hadis Metinlerini Tahrif Etmeleri

Hazırlayan:

Şeyh Ebu Muaz Seyfullah el-Çubukâbâdî

Mukaddime

Şüphesiz hamd yalnız Allah'adır. O'na hamd eder, O'ndan yardım ve mağfiret dileriz. Nefislerimizin şerlerinden, amellerimizin kötülüklerinden Allah'a sığınırız. Allah'ın hidayet verdiğini kimse saptıramaz. O'nun saptırdığını da kimse doğru yola iletemez. Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ibadete layık hak ilâh yoktur. O, bir ve tektir, O'nun ortağı yoktur. Yine şehadet ederim ki, Muhammed Allah'ın kulu ve Rasûlüdür.

"**Ey iman edenler! Allah'tan nasıl korkmak gerekirse öyle korkun ve siz ancak Müslümanlar olarak ölünüz."** (Al-i İmran; 102)

"Ey insanlar! Sizi tek bir candan yaratan ve ondan da eşini var eden, her ikisinden birçok erkek ve kadın türeten Rabbinizden korkun. Kendisi adına birbirinizden dileklerde bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık bağlarını kesmekten de sakının. Şüphesiz Allah üzerinizde tam bir gözetleyicidir." (en-Nisâ; 1),

"Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve dosdoğru söz söyleyin. O da amellerinizi lehinize olmak üzere düzeltsin, günahlarınızı da mağfiret etsin. Kim Allah'a ve Rasûlüne

itaat ederse büyük bir kurtuluşla kurtulmuş olur.” (el-Ahzâb; 70-71)

Bundan sonra, Şüphesiz sözlerin en güzeli Allah’ın Kelam’ı, yolların en hayırlısı Muhammed Sallallahu aleyhi ve sellem’in yoludur. İşlerin en kötüsü sonradan çıkarılanlarıdır. Her sonradan çıkarılan şey bid’attir ve her bid’at sapıklıktır. Her sapıklık da ateştedir.

Teravih Namazının Rekât Sayısı Hakkındaki Tahrif

Ebu Davud rahimehullah Sunen'inde şöyle rivayet ediyor:

حَدَّثَنَا شُجَاعُ بْنُ مَخْلَدٍ، حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، أَخْبَرَنَا يُونُسُ بْنُ عُبَيْدٍ، عَنِ الْحَسَنِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ جَمَعَ النَّاسَ عَلَى أُبَيِّ بْنِ كَعْبٍ، «فَكَانَ يُصَلِّي لَهُمْ عِشْرِينَ لَيْلَةً، وَلَا يَقْنُتُ بِهِمْ إِلَّا فِي النِّصْفِ الْبَاقِي، فَإِذَا كَانَتِ الْعَشْرُ الْأَوَاخِرُ تَخَلَّفَ فَصَلَّى فِي بَيْتِهِ، فَكَانُوا يَقُولُونَ أَبَقَ أُبَيٌّ»

el-Hasen (el-Basrî) rahimehullah'tan: "Ömer b. el-Hattab radiyallahu anh insanları Ubey b. Ka'b radiyallahu anh'ın imamlığında bir araya getirdi ve o da onlara yirmi gece (teravih) namazı kıldırdı. Onlara ancak (bu yirmi gecenin) son yarısında kunut yaptırdı. (Ramazan'ın) Son on gününde ise cemaatle kılmayıp evinde kıldı.

"Ubey kaçtı" diyorlardı."[1]

Hadisin metni böyledir. Fakat mezhep mutaassıpları (ki "Tebliğ Cemaati" diye meşhur olan fırka da bunlardandır) "**yirmi**

[1] Sunenu Ebi Davud 1/136, no:1429 Humus baskısı.

gece" lafzını, Ebu Davud'un Sünen'inin Hindistan baskılarından birinde: "*Yirmi rekât*" olarak tahrif etmişlerdir.

Bazı Hanefi taassupçular da bu tahrif edilmiş kelimeye dayanarak bunu her yerde yaymışlar ve kendilerinin bu gafletleri sebebiyle Hadis Ehlini kınamışlardır.

Bu tahrifin mezheplerini desteklemek isteyen taassupçular tarafından yapıldığının delilleri şu şekildedir:

1- Sunenu Ebi Davud nüshalarında "*yirmi rekât*" lafzı sadece bahsedilen Hind baskısında vardır, başka nüshalarda "**Yirmi gece**" olarak geçmektedir.

2- Tarih boyunca âlimler bu hadisi Ebu Davud'un Sünen'inden naklederlerken "**yirmi gece**" lafzıyla zikretmişler, bu konuda Ebu Davud nüshalarında bir fark olduğuna en ufak bir işarette bulunmamışlardır.[2]

Uyarı: el-Hedyu'n-Nebeviyi's-Sahih Fi Salati't-Teravih kitabının yazarı şeyh Muhammed Ali es-Sabuni, (s.56) "*yirmi rekât*" lafzıyla İbn Kudame'nin el-Mugni'sinden naklediyor! Fakat bu da bir tahriftir.

Zira el-Mugni'de "yirmi gece" lafzıyla nakledilmektedir." Şeyh Sabuni'nin akide ve hüküm meselelerinde Hadis ve Sünnet ehline düşmanlığı meşhurdur. Bu sebeple birçok âlimler

---

[2] **Mesela bkz**: Mişkatu'l-Mesabih (no:1293 – el-Elbani tahkiki), Zeylai, Nasbu'r-Raye (2/126 – 1973 tarihli 2. Baskı) İbn Kudame, el-Mugni (2/167)

kendisine reddiyeler yazmışlardır.

Es-Sabuni'nin tahriflerine diğer bir örneği Şeyh Selim el-Hilali şöyle zikreder:

"İbn Cerir, Tefsir'inde (29/14) "Baldırın açıldığı gün" (Kalem 14) ayetinin tefsirinde, Dahhak dedi ki: İbn Abbas radiyallahu anhuma diyordu ki:

"Cahiliyye halkı şöyle diyorlardı…" diye rivayet ederken, es-Sabuni: "Dahhak dedi ki: İbn Abbas'ın şöyle dediğini işittim:…" diyerek nakletmiştir.

Bu apaçık bir yalan va ahmakça bir tahriftir. Zira Dahhak rahimehullah, İbn Abbas radiyallahu anhuma'ya yetişmemiş, onunla karşılaşmamıştır. Nasıl olur da "İbn Abbas'tan işittim" diyerek O'ndan işitmediği bir sözü söyleyebilir?"

3- Beyhaki Sünen'inde (2/498), Ebu Davud'un rivayet yoluna dayanarak "**Yirmi gece**" lafzıyla rivayet etmiştir. Bu da Ebu Davud'un nüshalarına muvafıktır.

Bu Tahrifin Başlangıç Tarihi

"**Yirmi gece**" lafzı, Ebu Davud'un Sünen'inin Hindistan'da hicri 1318 yılına kadar basılan bütün nüshalarında mevcuttur. Bu baskılarda bu konuya dair nüsha veya rivayet farklarına dair bir işaret söz konusu değildir. Lakin Ebu Davud'un Sünen'i, Şeyh Mahmud Hasen tarafından, onun dipnotlarıyla basılınca, kendileri veya istişare ettikleri biri, rivayetteki bu tahrif ile birlikte yayınladılar ve kitabın doğru nüshalarındaki "yirmi gece" kelimesini, dipnottaki tahrife dayanarak "yirmi rekât" şeklinde zikrettiler.

Bu tuzak, insanlara Ebu Davud'daki bu hadisin lafızlarında rivayet veya nüsha farkı olduğu şeklinde bir fikre sebebiyet verdi. Yine aynı şeyi Ebu Davud şerhi olan Bezlu'l-Mechud baskısının dipnotunda da yaptılar. Hâlbuki Bezlu'l-Mechud kitabının sahibi olan Şeyh Halil Ahmed es-Seharenfuri el-Hanefi, "*rekât*" şeklinde lafız farkına işaret etmemiştir. Fakat metnin dipnotunda şöyle geçiyor: "Şeyh Mevlana Muhammed İshak'ın kıraat edilen nüshasında "*rekât*" şeklinde geçmektedir." (!) Bu da diğer bir beladır. Zira bunu söyleyen kişi meçhuldür, bu nüshayı nerede gördüğünü ve bu nüshanın nerede bulunduğunu zikretmemiştir!

Sonra Ebu Davud'un Sünen'i Şeyh Fahru'l-Hasen'in dipnotları ile basılınca hadisin metnini: "*yirmi rekât*" şeklinde yazdılar ve dipnotuna da: "başka nüshada yirmi gece şeklinde" geçtiğine işaret ettiler!

Bütün bu şaibeli çabaların hedefinde hadisin lafızlarıyla oynayıp teravih namazını yirmi rekât olarak tespit etme girişimi vardır. Başka bir şey değil!

Birisi çıkıp: "*Büyük âlimler neden bu tahrife karşı çıkmadılar*

ve Sünen'in önceki baskılarını ortaya koymak için çalışmadılar?" diyebilir. Buna şöyle cevap verilir: "Onlar bundan daha çetin ve daha çirkin olan; bazı ayet tahriflerine dahi sükût etmişlerdir.

Ayet tahrifi ve bu hadisin tahrifi hakkında ayrıntılı bilgi için bkz.: Şeyh Sultan Mahmud, Ni'me'ş-Şuhud Ala Tahrifi'l-Gâlîn Fi Suneni Ebi Davud; Muhammed Eslem el-Bâkistani, Cemaatu't-Teblig: Akidetuha ve Efkaru Meşayihiha (s.18-19)

Allah'tan selamet dileriz.

Üç Rekatle Vitir Hakkındaki Hadisin Tahrifi

Hakim, el-Mustedrek'te (1/58) şöyle rivayet etmiştir:

مَا أَخْبَرَنَاهُ أَبُو نَصْرٍ أَحْمَدُ بْنُ سَهْلٍ الْفَقِيهُ بِبُخَارَى، ثنا صَالِحُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ حَبِيبٍ الْحَافِظُ، ثنا شَيْبَانُ بْنُ فَرُّوخَ بْنِ أَبِي شَيْبَةَ، ثنا أَبَانُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ زُرَارَةَ بْنِ أَوْفَى، عَنْ سَعْدِ بْنِ هِشَامٍ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُوتِرُ بِثَلَاثٍ لَا يُسَلِّمُ إِلَّا فِي آخِرِهِنَّ» وَهَذَا وِتْرُ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ «وَعَنْهُ أَخَذَهُ أَهْلُ الْمَدِينَةِ»

"Aişe radiyallahu anha dedi ki: "Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem üç rekatle vitir yapar, ancak son rekatte selam verirdi." Bu, Mü'minlerin emiri Ömer b. el-Hattab radiyallahu anh'ın vitir şeklidir ve Medine halkı bunu ondan almışlardır."[3]

Bu baskıda: "Ancak son rekatte selam verirdi" lafzıyla geçmiştir. Ancak aslında rivayet "la yak'adu illa fi ahirihinne"

---

[3] El-Mustedrek'in, Hindistan, Haydarabad baskısınının tıpkıbasımı olan Daru'l-Fikr 1978 tarihli baskısında böyledir.

(ancak son rekatte otururdu) şeklinde iken, yak'adu kelimesi "yusellimu" şeklinde tahrif edilmiştir.

Buradaki tahrifin delilleri şu şekildedir:

1- Allame muhaddis Avnu'l-Ma'bud sahibi Ebu't-Tayyib Şemsulhak el-Azimabadî, Tağliku'l-Mugni Ale'd-Darakutni adlı eserinde (2/26) şöyle demiştir:

"Mustedrek'te Eban tarikiyle gelen Aişe radiyallahu anha hadisinde "la yusellimu illa fi ahirihinne" lafzı yoktur." Yine şöyle demiştir:

"Buna uyarı yapmamın sebebi şudur: Ben, Şeyh Abdulaziz el-Muhaddis ed-Dehlevi'nin öğrencilerinden olan Hasen Ali el-Muhaddis el-Leknevî'nin gözü önündeki Mustedrek nüshasına ulaştım. Bu iyi bir nüsha idi. Bu hadisi yani Yezid b. el-Attar'ın rivayetini orada gördüm. Bir de baktım ki orada "la yak'adu" kelimesi silinmiş veya nüshayı yazan kişi yanılgı sebebiyle bu kısmı boşluk olmaksızın bırakmıştı. Keyfiyetini tam hatırlayamıyorum. Her halukarda, orada "la yak'adu" kelimesi geçmediği gibi, "la yusellimu" kelimesi de yoktu.

Hanefi âlimlerinden biri bahsettiğim bu el-Mustedrek nüshasından naklederken böyle naklediyordu. Ben ona nakilde bulunduğu nüshada "la yak'adu" lafzının bulunmadığını haber verdim ve bunun yazarın bir hatası mı, yoksa silinmiş mi olduğunu sordum. O da nüshaya baktı ve benim dediğim gibi olduğunu gördü. Ona dedim ki:

"Burada "la yak'adu" lafzı olması gerekir" O da bana:

"Bunu neye dayanarak söylüyorsun?" dedi. Ben de:

"Âlimler bu şekilde rivayet ediyorlar. Bu rivayette bu lafız, el-Mustedrek'in rivayetiyle meşhurdur" dedim. Sözümle ikna olmadı. Orada rivayetin geçtiği bir kaynak olarak yalnızca Şerhu'z-Zurkani Ale'l-Mevahib kitabı vardı. Ondan bu kitabın sekizinci cildini istedim ve orada bunu gösterdim. Ve dedim ki:

"Buradaki boşluğu bırakın ve el-Mustedrek dipnotuna:

"Nakil yapılan asıl nüshada beyazlık vardır, lakin Şerhu'z-Zurkani'de ibare şu şekildedir…" diye yazın dedim. Lakin söylediğim şeyi yapmadı ve o dipnota: "La yusellimu" lafzıyla yazdı! İnna lillahi ve inna ileyhi raciun"[4]

2- Bundan daha da çirkini, basılan asıl nüshada "la yusellimu" lafzıyla basılıp, dipnota: "la yak'adu" lafzının yazılmasıdır. Allah'tan selamet dileriz.

3- Yine Hafız İbn Hacer de bu rivayeti nakledip şöyle demiştir:

"Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem üç rekatle vitir yapar, ancak son rekatte otururdu" Bunu Ahmed, Nesâî, Beyhaki ve Hâkim Aişe radiyallahu anha'dan rivayet ettiler. Ahmed'in lafzı:

"Üçüncü rekatte oturur, aralarını ayırmazdı" şeklindedir. Hâkim'in lafzı ise: "Ancak son rekatte otururdu" şeklindedir."[5]

4- İmam Beyhaki Marifetu's-Sunen ve'l-Asar'da bu hadisi;

---

[4] Tağliku'l-Mugni Ale'd-Darekutni (2/27)
[5] Telhisu'l-Habir (2/15), Fethu'l-Bari (2/481)

Eban b. Yezid – Katade yoluyla ve şu lafızla rivayet etmiştir:

“Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem üç rekatle vitir yapar, ancak son rekatte otururdu.” Bu rivayet, İbn Ebi Arube, Hişam ed-Dustuvai, Ma’mer ve Hemmam’ın Katade’den rivayetlerinin hilafınadır.”[6]

5- Buradaki tahrifin en büyük delillerinden biri de İmam Zehebi’nin el-Mustesrek’e yaptığı Telhis’inde Aişe radiyallahu anha hadisini Eban tarikiyle zikrederken

“Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem üç rekatle vitir yapar ve ancak son rekatte otururdu. Bu Ömer radiyallahu anh’ın vitridir ve Medine’liler ondan almışlardır” lafzıyla rivayeti vermesidir. Zehebi’nin Telhis’i el-Mustedrek ile beraber basılmıştır. Tuhaf olan şu ki, asıl nüshada lafız “la yusellimu” şeklinde iken onun altında basılan Telhiste “la yak’adu” lafzlyla geçmektedir!

Bu tahrifin sebebi Hanefilik taassubudur! Zira Hanefiler vitri üç rekât kılar ve ikinci rekatte de otururlar.

Hâlbuki Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, vitrin üç rekât kılınması halinde akşam namazına benzetilmesini yasaklamıştır. Ömer radiyallahu anh hadiste belirtildiği gibi, Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem’in sünnetine uyarak ikinci rekatte oturmamış ve böylece akşam namazına benzerlik ortadan kalkmıştır.

---

[6] bkz.: Tagliku’l-Mugni (2/25)

Ebu Davud'un Bab Başlığını Tahrif Etmeleri

İmam Ebu Davud rahimehullah, Sunen'inde Kitabu's-Salat'ta şöyle bir başlık zikretmiştir:

بَابُ مَنْ رَأَى الْقِرَاءَةَ إِذَا لَمْ يَجْهَرِ الْإِمَامُ بِقِرَاءَتِهِ

"İmamın Kıraatini Sesli Yapmadığı Namazda (Fatiha) Okunması Görüşünde Olanlar"

Ebu Davud'un Sünen'inin Avnu'l-Ma'budla beraber es-Selefiyye baskısı (3/49), Munziri'nin Ahmed Şakir ve Hamid el-Fakî tahkikiyle basılan Sunenu Ebi Davud Muhtasarı (1/394) Bu başlık, Hindistan'da basılan bütün Sunenu Ebi Davud baskılarında; el-Muhammediyye baskısı hicri 1264, el-Kadiriyye baskısı hicri 1271, - her ikisi de Delhi'de basılmıştır – Kanfur 1346 tarihli el-Mecidiyye baskısı ve eski Mısır baskılarında hep bu şekildedir.

Lakin Şeyh Mahmud el-Hasen ed-Diyubendî, Nisa suresi 59. Ayetini tahrif ettiği gibi, Ebu Davud'un Sünen'indeki, daha önce zikrettiğimiz Ubey b. Kab radiyallahu anh hadisini de tahrif etmişti, burada da Delhi'de el-Muctebaiyye baskısında bu başlığı şu şekilde değiştirerek tahrif etmiştir:

"İmam Sesli Okuduğu Zaman Cemaatin Fatiha Okumasını Çirkin Görenler"

Bu tahrifi ispat etmek, zorunlu olarak dipnotta zikrettiği şu cümledeki tahrifi de ispat etmeye mecbur bırakmıştır: Dipnotunda şöyle diyor: "Bu başlık diğer iki nüshada şu lafızlarla

yer alıyor:

"İmam sesli okuduğu zaman kıraati terk eden kimse babı" ve

"İmam sesli okumadığı zaman Fatiha okunması görüşünde olanlar babı"

Nitekim Şeyh Halil es-Seharenfuri el-Hanefi, Bezlu'l-Mechud'da bu tahrifi açıkça belirtmiştir. Lakin bu başlığı konu hadisine uygun görmüş ve şöyle demiştir:

"İmam sesli okuduğu zaman Fatihatu'l-Kitabı okumayı çirkin görenler babı": Bu başlık yalnızca el-Muctebaiyye baskısında bu şekilde geçer. Dipnotta ise iki ayrı nüsha gösterilmiştir. Birincisinde: "İmam sesli okuduğu zaman kıraati terk eden babı" diye zikrediliyor. Bu başlık, önceki başlık gibi sadece el-Muctebaiyye baskısında bulunmaktadır. İkincisinde ise:

"İmam sesli okumadığı zaman kıraat edilmesi görüşünde olanlar babı" diye zikretmiştir. Bütün nüshalarda başlık bu şekilde geçmektedir. Avnu'l-Ma'bud sahibi de bunu tercih etmiş, başka bir şey zikretmemiştir…."[7]

Bezlu'l-Mechud'un ilerleyen sayfalarında (5/67-68) es-Seharenfuri'nin burada tahrif olduğunu belirtmesine rağmen kendisinin düştüğü çelişkiyi görebilirsiniz. Allah'tan selamet

[7] Bezlu'l-Mechud (5/61, Nedvetu'l-Ulema baskısı)

dileriz.[8]

* Ebu Davud'un Sünen'inin Abdullah Parlayan tarafından yapılan Türkçe tercümesindeki başlıklar ilmî ciddiyetten uzaktır ve Ebu Davud rahimehullah'ın bizzat koyduğu ilmî bab başlıkları tercüme edilmemiş, bunun yerine mütercim tarafından başlıklar uydurulmuştur!

[8] Bu madde Şeyh Muhammed Eşref, Urduca Netaicu't-Taklid kitabından nakledilmiştir. Nakleden: Bediuddin er-Raşidi, et-Tavammu'l-Mer'işe kitabı

Ebu Davud'un Hadise Verdiği Hükmü Tahrif Etmeleri

Ebu Davud rahimehullah, "Rükuda elleri kaldırmayı zikretmeyenler" başlığı altında şöyle demiştir:

حَدَّثَنَا عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ، حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ عَاصِمٍ يَعْنِي ابْنَ كُلَيْبٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ عَلْقَمَةَ، قَالَ: قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ: " أَلَا أُصَلِّي بِكُمْ صَلَاةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: فَصَلَّى فَلَمْ يَرْفَعْ يَدَيْهِ إِلَّا مَرَّةً "، قَالَ أَبُو دَاوُدَ: هَذَا حَدِيثٌ مُخْتَصَرٌ مِنْ حَدِيثٍ طَوِيلٍ وَلَيْسَ هُوَ بِصَحِيحٍ عَلَى هَذَا اللَّفْظِ

"Abdullah b. Mes'ud radiyallahu anh dedi ki:

"Size Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in namazını kıldırmayayım mı?" Namazı kıldırdı ve ellerini ancak bir defa kaldırdı." Ebu Davud dedi ki:

"Bu hadis uzun bir hadisin muhtasar şeklidir. Bu lafızla

sahih değildir."[9]

Tahrifin Sebebi

Şeyh Fahru'l-Hasen el-Hanefi el-Kenkuhi (h.1315) tarihinde Diyubend şehrinde Sunenu Ebi Davud'un Hindistan baskısını neşrettiği zaman Ebu Davud'un bu hadisin zayıf olduğunu belirttiği açıklamasını ve cerhini çıkararak yayınladı ve Hanefi mezhebi için; namazda başlangıç tekbiri dışında elleri kaldırmamanın sahih bir delile dayandığı intibaını vermek istedi.

Bu çıkarmaya diğer bir Diyubend'li alim olan Halil Ahmed es-Seharenfuri, (h.1346) yılında basılan Bezlu'l-Mechud Fi Halli Ebi Davud kitabında (4/471) tabi oldu ve şu sözleriyle bu hükmün Ebu Davud'a nispetinden tereddüt ettirdi:

"…Bir nüshada "Bu lafız ile sahih değildir" cümlesi yerine "bu mana üzere sahih değildir" cümlesi yer almıştır. Bu ibare Hindistan'da basılan nüshalarda ve Mısır nüshasında mevcut değildir. Sadece el-Muctebaiyye nüshasının dipnotunda vardır. Buna göre bu ibare müellife mi yoksa başkasına mı ait, şüphelidir"[10]

---

[9] Ebû Dâvûd Humus baskısı (1/477-478 no:748) Ebû Dâvûd, Sunen, Avnu'l-Ma'budla beraber, 1388 tarihli ikinci baskı 2/446-448 no: 734)

[10] Bezlu'l-Mechud (4/471, Daru'l-Kutubi'l-İlmiyye, Beyrut baskısı. Bahsedilen el-Muctebaiyye baskısı Mahmud el-Hasen ed-Diyubendî neşridir)

Bu Tahrifin Delilleri

1- Âlimler kitaplarında Ebû Dâvûd'un Sünen'inden bu hadisi naklederken ardına Ebu Davud'un verdiği hükmü de zikretmişlerdir:

İbn Abdilberr (v.463 hicri), et-Temhid'de "Bu lafız ile" cümlesi yerine: "Bu mana üzere sahih değildir" şeklinde zikretmiştir.[11]

Hatib Tebrizi (v.737 hicri) Mişkatu'l-Mesabih'te: "Bu mana üzere sahih değildir" şeklinde zikretmiştir.[12]

İbn Hacer el-Askalani (v.852 hicri) Telhisu'l-Habir'de bu şekilde zikretmiştir.[13]

Ali el-Kari (v.1014 hicri) Mirkatu'l-Mefatih'te bu şekilde zikretmiştir.[14]

Muhammed b. Ali eş-Şevkani (v.1250 hicri) Neylu'l-Evtar'da bu şekilde zikretmişlerdir.[15]

Ebu Davud'un bu hadise verdiği hükmü Allame Şemsulhak el-Azimabadi, Sunenu Ebi Davud'da (2/448 no:734) bu şekilde tespit etmiş ve şerhinde (Avnu'l-Ma'bud'da 2/449) şöyle demiştir:

---

[11] (9/220)
[12] (1/254 no:809 el-Elbani tahkiki)
[13] (1/222, kahire 1384 tarihli baskı)
[14] (2/269 Pakistan İmdadiye baskısı)
[15] (2/194, Beyrut Daru'l-Ceyl 1973 baskısı)

“Bil ki, bu ibare yanımdaki iki eski nüshada mevcuttur. Ebu Davud’un elimde olan umumi nüshalarında (galiba Hindistan baskılarını kastediyor) mevcut değildir.”

Yine hadis hakkındaki bu hükmü Şeyh Mahmud el-Hasen ed-Diyubendi, kendisinin tashihi ile basılan el-Muctebaiyye baskısında, Sünenu Ebi Davud haşiyesinde tespit etmiştir.

Allame el-Azimabadi, Ebu Davud’un: “Bu hadis uzun bir hadisin muhtasarıdır ve bu lafız ile sahih değildir” sözünü naklettikten sonra şöyle demiştir:

“Buhari, Ref’ul-Yedeyn cüzünde dedi ki: Bize el-Hasen b. er-Rebi tahdis etti, dedi ki; bize İbn İdris tahdis etti, o Asım b. Kuleyb’den, o Abdurrahman b. el-Esved’den rivayet etti dedi ki: bize Alkame Abdullah radiyallahu anh’ın şöyle dediğini tahdis etti:

“Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bize namazı öğretti, kalktı tekbir aldı ve ellerini kaldırdı. Sonra rüku etti ve ellerini tatbik yaptı; iki elini diz kapaklarının iç tarafına yerleştirdi.” Bu Sa’da ulaşınca:

“Kardeşim doğru söyledi. Ancak biz bunu İslam’ın ilk yıllarında yapardık, sonra şu şekilde emrolunduk” dedi. Buhârî dedi ki:

Bu araştırma ehli katında Abdullah b. Mes’ud radiyallahu anh hadisinin mahfuz (sağlam ezberlenen) şeklidir.” İşte musannif’in (Ebu Davud’un) uzun bir hadisin muhtasarıdır derken kastettiği de Buhârî’nin zikrettiği bu hadistir. Allah en iyi

bilendir."[16]

Bezlu'l-Mechud sahibi es-Seharenfuri'nin (4/471) el-Azimabadi'ye hatta Buhari'ye itirazı şu sözleriyle olmuştur:

"Şayet bu uzun hadisin kısa şekli olduğu kabul edilirse, bu muhtasarda, uzun metninde geçmeyen ziyade lafız vardır. Sikanın ziyadesi ise hadis ehli katında makbuldur." Bu itiraz hiçbir şey ifade etmez, zira iki hadisin isnadı da aynıdır!

[16] Avnu'l-Ma'bud (2/448)

Namazda Elleri Göbek Altına Bağlama Hakkındaki Tahrifleri

İmam Hafız Ebu Bekr b. Ebi Şeybe rahimehullah şöyle rivayet etmiştir:

حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ وَائِلِ بْنِ حُجْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَضَعَ يَمِينَهُ عَلَى شِمَالِهِ فِي الصَّلاَةِ

"Vail b. Hucr radiyallahu anh dedi ki: "Nebî sallallahu aleyhi ve sellem'in namazda sağını solu üzerine koyduğunu gördüm."[17]

Sonra İbrahim en-Nehaî rahimehullah'tan gelen eseri zikrederek şöyle demiştir:

حَدَّثَنَا وَكِيعٌ عَنْ رَبِيعٍ عَنْ أَبِي مَعْشَرٍ عَنْ إِبْرَاهِيمَ قَالَ: يَضَعُ يَمِينَهُ عَلَى شِمَالِهِ فِي الصَّلاَةِ تَحْتَ السُّرَّةِ.

"İbrahim dedi ki: "Namazda sağını solu üzerine, göbeğin

---

[17] İbn Ebî Şeybe Musannef 1/390 Daru's-Selefiyye baskısı tarih 1979

altında koyar”[18]

Burada Vail b. Hucr radiyallahu anh’ın rivayetinde “göbek altında bağlardı” ziyadesi yoktur. Bu ziyade ancak Musannef’te Vail radiyallahu anh hadisinden sonra gelen İbrahim en-Nehai’nin sözüdür.

İbn Ebî Şeybe’nin Musannefinde Vail radiyallahu anh hadisi bu ziyade olmaksızın, Haydarabad 1966 tarihli ilk baskısında ve Bombay 1979 tarihli ikinci tıpkı basımında böylece yer almıştır.

Bu Hadise Yapılan Tahrif

İdaretu’l-Kur’an ve’l-Ulumu’l-İslamiyye’nin Pakistan Karaçi’de bastığı İbn Ebî Şeybe Musannef baskısında önceki iki baskıdan farklı eklemeler olmuş, bazı başlıklar çıkarılmıştır.

Lakin üzücüdür ki yayıncı, bu hadise “göbek altında” cümlesini Vail b. Hucr radiyallahu anh hadisine, açık bir hat ile kasten eklemiştir. Bu hadis Musannef’in üç baskısında da 1. Cild, 390. Sayfasındadır.

İdaretu’l-Kur’an baskısında bu tahriften sonra hadis şu şekilde yer almıştır:

حَدَّثَنَا وَكِيعٌ ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُمَيْرٍ ، عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ وَائِلٍ

---

[18] İbn Ebî Şeybe 1/390

بْنِ حُجْرٍ ، عَنْ أَبِيهِ ، قَالَ : رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَضَعَ يَمِينَهُ عَلَى شِمَالِهِ فِي الصَّلاَةِ تَحْتَ السُّرَّةِ

"Vail b. Hucr rahimehullah dedi ki: "Nebî sallallahu aleyhi ve sellem'in namazda sağını solu üzerine göbeğin altında koyduğunu gördüm." (1/390)

Bu baskıda "göbek altında" ziyadesi, Vail radiyallahu anh hadisine eklenmiştir. Yayıncısı bu ziyade için herhangi bir nüshayı da kaynak göstermemiş, nüshanın nerede bulunduğunu da belirtmemiştir! Şereften nasipsiz kılınmış Muhammed Avvame'nin neşrettiği Musannef nüshasında da bu şekildedir! Ocak yayınları tarafından tercüme edilen Musanneftede bu tahrif edilmiş metin yer almıştır! (no:3959)

Bu hadis hakkındaki tahriflere dair İrşadu'l-Hak el-Eserî'nin: Lahor'da yayınlanan el-A'sâm adlı haftalık derginin 10 Cemadiyeluhra 1407/20 Şubat 1987 tarihli sayısı, s.9-14 arasında "Hadise hizmet perdesi altında hadis tahrifi" başlıklı makalesinde değinilmiştir.

Bu Tahrifin Tarihi

Hafız Kasım b. Kutlubuga (v.789 hicri) bu ziyadeyi "Tahricu Ahadisi'l-İhtiyar"da İbn Ebî Şeybe'nin Musannef'ine nispet ederek zikretmiş, Şeyh Muhammed Kaim es-Sindi, Şeyh Muhammed Haşim es-Sindi ve daha başka Hanefi âlimleri de buna dayanarak bu ziyadenin sıhhatini iddia etmişlerdir.

Hafız Kutlubuğa'nın bu nakli bizatihi delile muhtaç iken,

delilsiz olarak buna nasıl dayanılabilmiştir? Buna dayanmalarının tek sebebi sırf mezheplerine uygun düşmüş olmasıdır. Bu büyük bir beladır!

Hindistan'daki Büyük Hanefi Âlimlerinin Bu Tahrife Karşı Çıkışları

Şeyh Muhammed Enver Şah el-Kaşmirî el-Hanefi, Allame Muhammed Hayyat es-Sindi'nin, Vail b. Hucr hadisine yapılan bu eklemeye karşı çıkmasını destekleyerek şöyle demiştir: "Bunun nasıl olduğuna şaşırmamalıdır! Ben el-Musannef'in üç nüshasına baktım, hiçbirinde bu ziyadeyi göremedim."[19]

Şeyh Zuheyr Ahsen en-Nimevi el-Hanefi şöyle demiştir: "el-İnsaf! Bu ziyade şayet sahih olsaydı Musannef nüshalarının çoğunda bulunurdu. Lakin bu sikaların rivayetlerine de aykırıdır. Böylece bunun mahfuz (sağlam ezberlenmiş) olmadığı ortaya çıkmıştır."[20]

Şeyh Bedru'l-Âlem el-Miyreteheni el-Hanefi dedi ki: "Allame Zuheyr Ahsen rahimehullah buna razı olmamış ve bu ziyadenin illetli olduğuna karar vermiştir."[21]

Buradaki Tahrifin Diğer Delilleri

Bu asırda Hindistan'da meşhur olan, ömürlerini Hanefi mezhebini savunmaya ve Hanefi mezhebinin nebevi hadislere uygun olup sahih bir mezhep olduğunu ispat etmeye adamış olan Hanefi âlimlerinin, mezheplerini tercih ederek bazı sahihayn hadislerini terk etmeleri veya Arap dilinin müsaade etmeyeceği

---

[19] Kaşmiri, Feydu'l-Bari 2/267
[20] en-Nimevi, et-Ta'liku'l-Hasen s.71
[21] et-Ta'lik Ala Feydi'l-Bari 2/267

şekilde tevil etmeleridir.

Buna rağmen bu kimseler, el-Musannef nüshalarında bahsedilen ziyadenin bulunmadığını itiraf etmişler, en azından mahfuz olmayıp illetli olduğunu söylemişlerdir. Büyük âlimlerin bu ziyadenin durumu hakkındaki bu açıklamalarından sonra el-Musannef'i yayınlayanlar, hiçbir delil olmadığı halde sırf dünyada utanca uğramamak için merfu hadise bu eklemeyi yapmakta ısrar etmişler, Nebevi Sünnete hizmet emaneti hususunda şüphelere sebebiyet vermişlerdir.

İmam İbn Ebi Şeybe rahimehullah bu hadisi, yukarıda arapça metinde verilen isnad ile rivayet etmiştir. Sonraki muhaddisler de aynı rivayet yoluyla bahsedilen ziyade olmaksızın rivayet etmişlerdir:

1- İmam Ahmed b. Hanbel, Veki yoluyla bu ziyade olmaksızın rivayet etmiştir.[22]

2- İmam Muslim, Abdulcebbar b. Vail – Alkame b. Vail – babası yoluyla benzerini ayrıntılı olarak ve bahsedilen ziyade olmaksızın rivayet etmiştir.[23]

3- İmam Nesâî, Abdullah b. el-Mubarek – Musa b. Umeyr el-Anberî ve Kays b. Selim el-Anberi yoluyla benzerini bu ziyade olmaksızın rivayet etmiştir.[24]

4- İmam Darakutni; Yusuf b. Musa – Veki yoluyla benzerini

---

[22] Musned 4/316
[23] Muslim 401
[24] Nesâî 888

bahsedilen ziyade olmaksızın rivayet etmiştir.[25]

5- İmam Ebu Bekr b. Huzeyme, İbn İdris, İbn Fudayl ve Sufyan, hepsi Asım b. Kuleyb – babası – Vail b. Hucr radiyallahu anh yolula uzun metinle rivayet etmiştir.[26]

Bütün sünnet kitaplarında bu hadis "göbek altında" lafzı olmaksızın yer almıştır. Şu ana kadar sünnet kitaplarının yayıncılarından hiçbiri bu ziyadeyi Vail radiyallahu anh hadisinin metnine eklemeye cüret etmemişlerdir. Musannef yayıncıları ise Musannef'in sonraki baskısına mezheplerini desteklemek için bu ziyadeyi kasten eklemeye cüret etmişlerdir!

Bunu da sünnete hizmet adı altında yapıyorlar! Yayın evinin adı da güya "Kur'an ve İslam'i ilimler idaresi"(!)

Koyun çobanları sürüyü kurttan korumak içindir, peki ya çobanlar kurtlardan olursa ne olur?

Bu sahtekârların Mahmud efendi dedikleri bidat müceddidi olan bunağı "müceddit" ilan etmelerine şaşırıyor musunuz?

---

[25] Darakutni 1/268

[26] Sahihu İbn Huzeyme 1/242-243 yine Muemmel'in Sufyan yoluyla yaptığı rivayette: "Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem ile beraber namaz kıldım, sağ elini, sol eli üzerine göğsü üzerinde koydu" lafzı ile rivayet etmiştir. No:479

Humeydî'nin Musnedindeki Hadisin Tahrifi

Abdullah b. Ömer radiyallahu anhuma'nın namazda elleri kaldırma hakkındaki hadisi Humeydi'nin Musned'inde şu şekildedir:

حَدَّثَنَا الْحُمَيْدِيُّ قَالَ: ثنا الزُّهْرِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنِي سَالِمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: «رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا افْتَتَحَ الصَّلَاةَ رَفَعَ يَدَيْهِ حَذْوَ مَنْكِبَيْهِ، وَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَرْكَعَ، وَبَعْدَ مَا يَرْفَعُ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ فَلَا يَرْفَعُ وَلَا بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ»

"İbn Ömer radiyallahu anhuma dedi ki: "Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in namaza başlarken ellerini omuzları hizasında kaldırdığını gördüm. Rüku etmek istediğinde ve başını rükudan kaldırdıktan sonra ve iki secde arasında ellerini kaldırmazdı."[27]

İsnadda Humeydi ile ez-Zuhri arasında "haddesena Sufyan" kısmı matbu nüshada düşmüştür. Sonradan bu kitap Şeyh Huseyn b. Nasır el-Hakemi tahkikiyle dokuz el yazma nüsha karşılaştırılarak Riyad'da basılmıştır.

Habiburrahman el-Azami el-Hanefi tahkikiyle basılan

---

[27] Humeydi Musned, Habiburrahman el-Azami el-Hanefi tahkiki, 1963 tarihli ilk baskısı no:614

tahrifli Musnedu Humeydi nüshasında hadis yukarıdaki şekilde yer almıştır.

Buradaki rivayete yapılan tahrif, namazda elleri kaldırmayı terk eden Hanefi mezhebine uygun olduğu için Hindistandaki birçok gazeteci ve dergi yazarları Hanefiler için bu hadisi aldılar ve mezheplerini desteklemek için yaydılar. Zira bu hadis, imamların sıhhatinde ittifak ettikleri bu konuda yegane hadisti!

Şeyh Azami'nin Bu Tahrifi Genişletmesi

Şeyh Habiburrahman el-Azami, hiç âdeti olmadığı halde bu hadisin altında dipnot düşerek şu açıklamayı da yapmıştır:

"Hadisin aslını Buhârî Yunus – Zühri yoluyla rivayet etmiştir. Süfyan'ın Zühri'den rivayetini ise Ahmed Musned'inde ve Ahmed'in yoluyla Ebû Dâvûd Sünen'inde rivayet etmiştir. Lakin Ahmed'in Sufyan yoluyla rivayeti, Musannif'in (Humeydi'nin) rivayetine muhaliftir. Ahmed'in Musned'inde şu lafızladır:

"Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in namaza başladığında ellerini omuzları hizasına kaldırdığını gördüm. Rüku etmek istediğinde ve başını rükudan kaldırdığında da. Sufyan bir seferinde dedi ki: "ve başını kaldırdığında" Çoğunlukla ise "ve başını rükudan kaldırdığında" dedi. İki secde arasında ise kaldırmazdı." (Musned 2/8)

Burada görüldüğü gibi rükuya giderken ve rükudan kalkarken elleri kaldırmak ispat edilmekte, iki secde arasında ise elleri kaldırmak nefyedilmektedir. Humeydi'nin rivayetinde ise rükuda, rükudan kalkışta ve iki secde arasında elleri kaldırmak nefyedilmektedir. Muhaddislerden hiçkimse Humeydi'nin bu rivayetine itiraz etmemiştir."[28]

Evet, doğrudur, çünkü hiçkimse el-Azami'nin yaptığı gibi hadisi mezhebini desteklemek için tahrif etmeye kalkmamıştır! Bu tahrif yalnızca Azami'in tahkik ettiği tahrif edilmiş Humeydi

---

[28] Musnedu Humeydi 2/277 dipnot 6

Musnedi nüshasında, Hind baskısında mevcuttur!

Muhaddisler, Humeydi Musned'ine yapılan tahrifi görmedikleri için itiraz etmemişlerdir!

Burada bir tahrif olduğunun kesin delilleri vardır:

Bu rivayet sahih şekliyle, Dımeşk'te Daru'l-Kutubi'z-Zahiriyye nüshasında şu lafızladır:

حَدَّثَنَا الْحُمَيْدِيُّ ثنا سُفْيَانُ، نا الزُّهْرِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنِي سَالِمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: «رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا افْتَتَحَ الصَّلَاةَ رَفَعَ يَدَيْهِ حَذْوَ مَنْكِبَيْهِ، وَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَرْكَعَ، وَبَعْدَ مَا يَرْفَعُ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ وَلَا بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ»

"İbn Ömer radiyallahu anhuma dedi ki: "Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in namaza başlangıçta, rüku etmek istediğinde ve başını rükudan kaldırdığında ellerini omuzları hizasında kaldırdığını gördüm. iki secde arasında ise kaldırmazdı."

Bu lafız akışı, Buhârî'nin Yunus – Zuhri yoluyla yaptığı rivayete ve Ahmed'in Sufyan – Zuhri yoluyla yaptığı rivayete muvafıktır. Azami ise, Ahmed'in rivayetinin Humeydi'nin rivayetine aykırı olduğunu söylemişti! Halbuki Humeydi'de muhalif olan lafız sadece Hindistan nüshasındaki lafızdır. El-Azami, bu rivayetteki tahrife işaret etmediği için araştırmacılar katında mazur görülmemiştir! Bilakis tahkikinde bu işte maksatlı

olduğunu ortaya koymuştur. Kendisi tahkikinde dayandığı üç Hindistan nüshasını tarif ederken şöyle demektedir:

"Sonra bu Musned'in basılması esnasında Dımeşk'te Daru'l-Kutubi'z-Zahiriyye nüshasının mikrofilmlerini gördüm. Elimdeki nüsha ile karşılaştırdım ve basılmayan dipnotlarımda açıklamalar ekledim. Ama bunlar baskı tamamlandıktan sonra olmuştu. Sonra kitabın arkasında bu notları ayrı bir cüz olarak ekledim ve "zı" harfiyle bu nüshaya işaret ettim."[29]

Bu nebevi hadise yapılan tahrif karşısında sükût etmiş olması, hiçbir işarette bulunmaması ise tuhaftır! Halbuki Musnedu Humeydi'de 613 nolu rivayetin dipnotunda Zahiriyye nüshasına işarette bulunmuş, burada söz konusu ettiğimiz 614 nolu tahrif edilmiş rivayete ise işaret etmemiştir!

Şayet Zahiriyye nüshasında geçen lafza, kitabın sonuna eklediği istidrakta bari işaret etseydi elbette insanlar katında mazur olurdu. Gerçek yüzleri bilen Allah'tır!

Lakin el-Azami bunu yapmamıştır. Halbuki sözünü ettiği ve kitabın sonuna bir cüz halinde eklediği istidrak kısmında bir sonraki hadis olan 615 nolu rivayete de not düşmüştür![30]

---

[29] Humeydi Musnedinin tahkikinin mukaddimesi 1/4

[30] Hatta burada düştüğü not da ilginç bir çelişkisini ortaya koymakta! Orada şöyle demiş: "s.278, 2 nolu dipnot: Bunu Buhârî Ref'ul-Yedeyn'de (s.8) Humeydi'den rivayet etmiştir." Bu nota şu açıklamayı eklemiştir: "Bunu Ahmed b. Hanbel, el-Velid b. Muslim'den rivayet etmiş ve el-Muhalla'da geçtiği gibi: "her eğiliş ve kalkışta" dememiştir! İbn Hazm bu yüzden İbn Ömer radiyallahu anhuma hadisini yalnızca başlangıç tekbirinde ellerini kaldırmayanları taşlardı diye

Yine bu durumu doğru-yanlış cetvelinde de zikretmemiştir. 613 nolu rivayetin 5 nolu dipnotunda meydana gelen hatayı cedvele almış, bir sonraki rivayet olan 614 nolu rivayetteki tahrifi zikretmemiştir.

Bu durum kendisinin taklit ve taassubdan dolayı bu tahrifi kasten görmezden geldiğini göstermektedir. Zira bu tahrifli haliyle gelen metin, mezhebine uymaktadır! Bir de utanmadan:

"Hiçbir muhaddis Humeydi'nin bu rivayetine itiraz etmemiştir…" diyor!

Hadislere karşı bu hilekâr üslup, sabit sünnetlere aykırı ameller üzerinde bulunan cahilleri ikna etmektedir. Bu ise güzel ahlaka aykırıdır! Hele nebevi hadislerle meşgul olan kimselere asla yakışmayan bir tutumdur! Allah'tan selamet dileriz.

İmam Nevevi rahimehullah şöyle demiştir: "Hadis ilmi şereflidir, güzel ahlak ve güzel gidişat gerektirir. Bu ahiret ilimlerindendir. Bu ilimden mahrum olan pekçok hayırdan

---

yorumlayanlara yüklenmiştir. Derim ki (Azami der ki): Bu ziyade Humeydi'nin tek kaldığı, başkalarının mutabaat etmediği bir rivayettir. Belki de Humeydi bunu kendi anladığı mana ile rivayet etmiştir"

El-Azami böyle iddia etse de İbn Ömer radiyallahu anhuma'nın her eğiliş ve kalkışta ellerini kaldırmayanları taşladığı rivayeti hususunda Humeydi'ye mutabaat da gelmiş, Darekutni; (1/289) İsa b. Ebi İmran – el-Velid b. Muslim yoluyla mutabaat etmiştir. Yani Humeydi bu rivayette tek kalmamıştır. Tuhaf olanı, el-Azami'nin bu rivayette Humeydi'nin tek kaldığını iddia etmesine rağmen, merfu hadiste kendisinin tahkik ettiği tahrifli metinde tek kalmasını delil olarak öne sürmesidir! İbn Hazm üzerinden söylediği sözleri ise ancak kendi tevilidir. Rivayetlerin hiçbirinde İbn Ömer'in yalnız başlangıç tekbirinde ellerini kaldırmayanları taşladığına dair bir sarahat yoktur!

mahrumdur. Bu ilimle rızıklandırılan ise bol fazilete kavuşmuş demektir. Bu ilmin sahibinin niyetinin düzgün olması, kalbinin dünyevi gayelerden temiz olması gerekir."[31]

Biraz dur ve düşün, şunu sorgula: el-A'zami acaba bu seçkin sıfatlarla nasiplenmiş midir? Nebevi sünnete altmış seneden fazla hizmet etmiş, şerefli sünnet kitaplarını tahric etmiş, bunların sayısı kırk cildden fazladır!

El-Azami'nin Allame Muhammed Nasıruddin el-Elbani'ye reddiyesini okuyanlar, el-Azaminin bahsedilen güzel ahlak ve güzel gidişattan ne kadar uzak olduğuna şahit olur.

Bilakis belki de el-Azami'nin el-Elbani'yi cahillik ve sapıklıkla suçlaması, el-Elbani için övgü sayılır!

El-Azami, el-Elbani'ye reddiyesinde şöyle diyor: "Şeyh Nasıruddin el-Elbani büyük islam âlimlerinden olan uzmanları hatalı bulmakta şiddetle cüretkârdı. Kim olursa olsun bu konuda kimseden çekinmezdi… Bunu o kadar çok yaptı ki cahiller ve ayak takımı, el-Elbani'nin benzeri görüşmemiş ender kimselerden olduğunu zanneder."

Kitabının bir çok yerinde el-Elbani'yi böyle ifadelerle okuyucunun önüne atar. Bazen de onu hadislerdeki ziyadeler ve rivayet yolları hususunda geniş bilgiye vakıf olmakla Allah'ın onu özel kıldığını ifade eder. Sonra der ki:

"Lakin el-Elbani'yi tanıyanlar onun ilmi âlimlerin ağızlarından almadığını bilirler. O nerede, ilim nerede! O

---

[31] et-Takrib 143

hocalardan okumamıştır… Bana ulaştığına göre onun ilimden nasibi, Muhtasaru'l-Kuduriyi okumuş olmasıdır…"

Allah'a hamd olsun ki el-Elbani hocalardan okumamıştır, buna rağmen sünnete asırlarca unutulmayacak büyük hizmetler etmiştir. Araştırmacılar onun kitaplarından mustağni kalamazlar.

El-Azami diyor ki: "O (el-Elbani) bizim medreselerimizde okunan hadis derslerinden talabelerin öğrendiği şeyleri bilmez."

Böylece utanç verici bir yalan söylüyor! Hindistandaki Hanefi medreselerinde hadis ilmi ancak teberrük için okunmaktadır. Bunu herkes bilir.

Nitekim Hanefi mezhebine aykırı bir hadis görseler onu geçersiz kılıp, mezhebin gereğiyle amel etmek için kırk dereden su getirirler.

Bu mikrop yuvalarının Türkiye'deki benzeri Mahmut'çuların medreseleridir. Cübbeli Ahmed dedikleri karikatür karakteri kendi ağzıyla itiraf ediyor ki:

"*Zayıf hadislerle amel etmeyi bırakacak olursak ne tarikatımız kalır, ne hanefi mezhebi*"

Sonra el-Azami, çoraplara mesh gibi hadislerde sabit olan bazı hususları Hanefi olmasına rağmen uygulayan el-Mubarekfuri gibi hanefi âlimlerini şazlıkla, dört imama karşı inatla suçlar ve der ki:

"el-Elbani bu konuda tereddüt ediyorsa; öğrencisi olan Şeyh Takıyuddin Hilali el-Merakeşi'ye sorsun."

Biz Hanefi büyüklerinin imamlara hürmetini iyi biliriz (!) Bu asırda Hanefilerin avukatı Şeyh Muhammed Zahid el-Kevseri diyor ki:

"Şafii'nin Kureyş'li olması dışında bir ayrıcalığı yoktur, kureyş'li olmasında da ihtilaf vardır. Malik'in Medine'de ikamet etmiş olması dışında ayrıcalığı yoktur, o vakitlerde Medine'de ikamet etmek de fazilet sayılmaz. Ahmed b. Hanbel'in fıkhını incelemediği çok hadis rivayet etmesi dışında bir ayrıcalığı yoktur, ona da liyakati azdı."[32]

Abdurrahman el-Mubarekfuri ise kör bir taklidçi değil, delillere tabi olan bir âlimdir. Kendisine Nebî sallallahu aleyhi ve sellem'in bir sünneti ortaya çıkınca, kim olursa olsun kimseyi o sünnetin önüne geçirmezdi. Tuhfetu'l-Ahvezi adlı Tirmizi şerhi buna şahittir.

Onu hiç sevmemiş olan el-A'zami'nin Elbani'ye saldırırken, Mubarekfuri'ye de saldırması garip değildir. Yine el-Azami, hiç alakası olmayan bir konuda Takiyuddin el-Hilalî'yi zikrediyor!

Bu da Azami'nin sünnet ehlinden ne kadar rahatsız olduğunu gösteriyor! Zira Takıyuddin el-Hilali rahimehullah, sünnete ittibaı ve hadisi müdafaası ile meşhur, akide ve menhec olarak sünnete temessükü ile bilinen bir şeyhtir.

Azami'nin bahsi geçen reddiyesi, burada hepsini nakledemeyeceğimiz kadar çok hakaret, t'an ve lanetlerle doludur. Güzel ahlaka yakışmayan bir üslup kullanmıştır. Bu

---

[32] Şeyh Muhammed Abdurrazzak Hamze, el-Mukabele Beyne'l-Hedyi ve'd-Dalal s.69

kendisinin şerefli hadis ilmine layık bir şahsiyete sahip olmadığını gösteren unsurlardandır.

Şeyh Muhammed Enver Şah el-Keşmiri'nin öğrencilerinden biri olan Dr. Abdurrahman el-Ferivaî şöyle diyor: "Şeyh Habiburrahman el-Azami bu asırdaki meşhur Hanefilerdendir. Keşmiri'nin medresesinden çıkmıştır. O Hanefi mezhebine şiddetli taassupla tutunan biriydi. İhtilaflı meselelere dair Urduca yazdığı eserleri ve hadis ehli âlimlerle tartışmaları bunu açıkça göstermektedir."[33]

Azami'nin tahkikleri ve hadis ehli ile re'y ehli arasındaki ihtilaflı meselelere dair düştüğü dipnotlar, kendisinin sırf mezhebini desteklemek için araştırma yaptığını ortaya koymuştur. Hadis ehline de hakaret etmekten geri durmamıştır. Hatta şöyle demiştir:

"Allah rahmet etsin, onlardan biri İmam Tirmizî'dir. Şeyhi olan İmam Buhârî'ye taassubu onu haktan yüz çevirtip yağcılığa sürüklememiştir. Nitekim öncelikle, İbn Mes'ud radiyallahu anh hadisini hasen gördüğünü açıkça belirtiyor. Sonra da bu görüşte olanları ilan ediyor, ilim ehlinden birçok kimsenin böyle dediğini söylüyor…"[34]

Azami'nin bu dipnotu, Hanefi mezhebini desteklemek için Buhârî rahimehullah'a nasıl kin güttüğünü göstermektedir. Mezhebine uyan zayıf bir hadisi Tirmizî'nin hasen saymasını da nasıl beğeniyor!

---

[33] Cuhudu'l-Muhlisa s.139
[34] Abdurrazzak'ın Musannefi, 2/71, 1 nolu dipnot

Bahsettiği İbn Mes'ud radiyallahu anh hadisi, Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sadece ilk tekbirde ellerini kaldırdığına dair hadistir.

Buhârî, Ahmed, Ebu Hatim ve başkaları bu ziyadenin sabit olmadığını belirtmişlerdir. Bununla birlikte hadisin diğer bazı illetleri vardır.[35]

Nevevi, el-Hulasa'da: "Bu hadisin zayıf olduğunda ve Tirmizî'nin bunun hasen gösrmesine itirazda ittifak edildi" demiştir.

Allah allame Muhammed Hayyat es-Sindi'ye rahmet etsin, diyor ki: "Onların hadis kitaplarını okuduklarını, dersini yaptıklarını görürsün. Fakat bu, o hadislerle amel etmek için değildir! Bilakis taklid ettikleri kimsenin delillerini öğrenmek ve ona aykırı olanları tevil etmek içindir. Uzak manalara yorumlarlar ve bundan aciz kaldıkları zaman da:

"Taklid ettiğimiz kişi hadisi bizden iyi bilir" derler. Onlar bilmiyorlar mı ki, bu şekilde kendilerine Allah Teâlâ'nın hücceti ikame olmaktadır! Hüccet ile amel etmeyi terk konusunda bilen ile bilmeyen bir olmaz!"[36]

---

[35] Bkz.: Bediuddin Şah er-Raşidi, Cu'zu Ref'il Yedeyn Lil'Buhari (s.86-90)

[36] Tuhfetu'l-Enam s.65

İçindekiler Tablosu

Teravih Namazının Rekât Sayısı Hakkındaki Tahrif 4
Bu Tahrifin Başlangıç Tarihi 7
Üç Rekatle Vitir Hakkındaki Hadisin Tahrifi 9
Buradaki tahrifin delilleri şu şekildedir: 10
Ebu Davud'un Bab Başlığını Tahrif Etmeleri 13
Ebu Davud'un Hadise Verdiği Hükmü Tahrif Etmeleri 16
Tahrifin Sebebi 17
Bu Tahrifin Delilleri.....18
Namazda Elleri Göbek Altına Bağlama Hakkındaki Tahrifleri 21
Bu Hadise Yapılan Tahrif 22
Bu Tahrifin Tarihi 23
Hindistan'daki Büyük Hanefi Âlimlerinin Bu Tahrife Karşı Çıkışları 25
Buradaki Tahrifin Diğer Delilleri.....25
Humeydî'nin Musnedindeki Hadisin Tahrifi 28
Şeyh Azami'nin Bu Tahrifi Genişletmesi 30